

ພຣະຄຳພີດານເຢຣ໌ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບຫົກ

ການປ່ຽນຜ່ານແບບຄຳພະຍາກອນຂອງລະບອບສາທາລະນະລັດ ແລະ ໂປຣເຕສແຕນຕິສົມ:
ຈາກຄວາມຕາຍໄປສູ່ການຄົນຊີວິດ

Jeff Pippenger
2024-03-14

ມີການປ່ຽນຜ່ານຂອງທັງເຂົາແຫ່ງພັກ Republican ແລະເຂົາ Protestant
ທີ່ເທຈິງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 2020. ເຂົາ Protestant
ທີ່ເທຈິງໄດ້ຖືກສັງຫານໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ແລະເຂົາແຫ່ງພັກ Republican ໄດ້ຖືກສັງຫານໃນວັນທີ
3 ພະຈິກ 2020. ຕາມພຣະນິມິດ ບົດທີ 11, ຫຼັງຈາກສາມວັນເຄື່ອນໄຫວເປັນສັນຍາລັກ
ພວກເຂົາຈະຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ເມື່ອພວກເຂົາຍືນຂຶ້ນ, ເຂົາ Protestant
ທີ່ເທຈິງຈະປ່ຽນຜ່ານຈາກ Laodiceans ໄປເປັນ Philadelphians. ພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກນຳອອກຈາກຄຣິດຈັກ
ແລະຖືກນຳເຂົ້າສູ່ຂະບວນການໜຶ່ງ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກນຳອອກຈາກປະສົບການຂອງຄຣິດຈັກທີ່ເຈັດ
ເຂົ້າສູ່ປະສົບການຂອງຄຣິດຈັກທີ່ຫົກ. ພວກເຂົາໄດ້ກ້າຍເປັນອົງທີ່ເປດ ຊຶ່ງມາຈາກເຈັດ.

ການເຄື່ອນໄຫວໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Adventism ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວພິລາເດນເຟຍ,
ແລະການເຄື່ອນໄຫວພິລາເດນເຟຍນັ້ນຖືກຟື້ນຟູຂຶ້ນອີກໃນຕອນສຸດທ້າຍ.
ພະລະກົດຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 14 ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນເປັນການເຄື່ອນໄຫວ,
ແລະມັນຈະສິ້ນສຸດລົງເປັນການເຄື່ອນໄຫວເຊັ່ນກັນ. ການເຄື່ອນໄຫວພິລາເດນເຟຍ,
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິດຕະຈັກທີ່ຫົກແຫ່ງພິລາເດນເຟຍ, ໄດ້ຕາຍລົງໃນປີ 1856,
ແລະເລີ່ມແຕ່ທຳອິດອີກຄັ້ງໃນປີ 2023 ມັນກຳລັງຖືກຊຸບຊີວິດຂຶ້ນອີກເປັນອົງທີ່ເປດ,
ຄືອົງທີ່ເປັນຂອງເຈັດ.

ໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ, ເຂົາສັດຮ້າຍຮີໂບລິກັນກຳລັງປະສົບການຕາຍແລະການຄົນຊີວິດຂະໜານກັນ,
ໂດຍທີ່ປະທານາທິບໍດີຄົນທີ່ຫົກນັບຈາກ Reagan ໃນເວລາແຫ່ງຈຸດສິ້ນສຸດໃນປີ 1989
ກາຍເປັນປະທານາທິບໍດີຄົນທີ່ເປດ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນມາຈາກເຈັດຄົນນັ້ນ.
ຂະບວນການປ່ຽນຜ່ານຂອງເຂົາສັດຮ້າຍຮີໂບລິກັນນັ້ນ
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການຫຼວມເຂົ້າກັນຂອງມັນກັບເຂົາສັດຂອງ Protestantism ຜູ້ຫຼົງຖອຍ,
ຊຶ່ງແມ່ນການຜິດປະເພນີທາງວິນຍານ ແລະເປັນຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ.
ເຂົາສັດຮ້າຍຮີໂບລິກັນກາຍເປັນອົງທີ່ເປດ, ຊຶ່ງເປັນມາຈາກເຈັດ,
ເພາະວ່າມັນເປັນຕົວແທນຂອງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງ Catholicism, ນັ້ນຄືທີ່ເປດ,
ຊຶ່ງເປັນມາຈາກເຈັດຫົວ, ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດ, ແລະໃນດານເຢຣ໌ບົດທີສອງ.

ການປ່ຽນຜ່ານທາງການເມືອງຂອງເຂົາສັດແຫ່ງລັດທິສາທາລະນະນິຍົມ
ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຕຽມພ້ອມຕັ້ງແຕ່ 1776 ຈົນເຖິງ 1798. ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາ
ກອນນັ້ນເປັນກະແຈທິຈຳເປັນເພື່ອຮັບຮູ້ການເປີດຜະນຶກຂອງຄວາມລັບທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ໃນພາບຮູບແຫ່ງສັດຮ້າຍ
ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ. ໄລຍະເວລາແຫ່ງການຕຽມພ້ອມນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໄລຍະເວລາການຕຽມພ້ອມສາ
ມສິບປີສຳລັບທັງພຣະຄຣິດ ແລະ ປະລະປັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕານນັບແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊ້ານ
ແມ່ນໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຜົນຂອງນິມິດທຸກຢ່າງສຳເລັດລົງ. ມັນເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາທີ່ສິ້ນ
ນສຸດລົງດ້ວຍການທີ່ສິ້ນຕະປາປາກັບຄືນສູ່ບັນລັງຂອງໂລກໃນຖານະອານາຈັກທີ່ເປດ ຊຶ່ງອອກມາຈາກເຈັດ

ໃນຍາມແຫ່ງ “ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່” ຂອງພຣະນິມິດ ບົດທີ 11. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງໄດ້ຖືກວາງແບບໄວ້ໂດຍໄລຍະເວລາທີ່ນຳໜ້າກ່ອນຄັ້ງທຳອິດທີ່ສັນຕະປາບາໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເທິງບັນລັງໃນປີ 538. ໃນປີ 538 ສັນຕະປາບາໄດ້ອອກກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ສະພາເມືອງອອຣ໌ວິອັງ, ອັນເປັນການຊີ້ບອກເຖິງການສົນສຸດຂອງສາມສົບປີແຫ່ງການຕຽມພ້ອມ ແລະເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊ້ຳນີ້. ພຣະເຢຊູບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈະຕ້ອງມີໄລຍະເວລາໜຶ່ງທີ່ນຳໜ້າກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນບາດແຜຮ້າຍແຮງໄດ້ຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຄີຍເປັນໃນຄັ້ງທຳອິດທີ່ສັນຕະປາບາຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເທິງບັນລັງ.

ໄລຍະເວລານັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປະຫວັດສາດທີ່ກົງພັນກັບໝູ່ໝາຍແຫ່ງປີ 508, 533 ແລະ 538. ໃນປີ 508 ໄລຍະແຫ່ງການຕຽມພ້ອມ ຫຼືການສະຖາປະນາອຳນາດສັນຕະປາບາ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ. ອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ໄປຈາກອານາຈັກຣົມ, ຊຶ່ງເປັນອຳນາດແຫ່ງມັງກອນ, ໄດ້ຖືກປາບລົງແລ້ວ, ແລະໃນປີ 533 ຈັກກະພັດ Justinian ໄດ້ປະກາດວ່າ ສັນຕະປາບາເປັນ “ຫົວໜ້າຂອງຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ, ແລະຍັງເປັນຜູ້ແກ້ໄຂພວກນອກຣົດ” ອີກດ້ວຍ. ທຸກສິ່ງທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ເພື່ອໃຫ້ສັນຕະປາບາເຂົ້າຄວບຄຸມໃນປີ 538 ກໍຄືການກຳຈັດພວກ Goths ອອກຈາກນະຄອນໂຮມ, ແລະເຫດການນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 538. ເສັ້ນປະຫວັດສາດສາມສົບປີນັ້ນໄດ້ດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັບການບັງເກີດຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງຕິດຕາມມາດ້ວຍພັນທະກົດຂອງ John, ອັນໄດ້ນຳໄປສູ່ການປະທານລົດອຳນາດແກ່ພຣະເຢຊູໃນຖານະພຣະເມື່ອໃນການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ.

ໄລຍະແຫ່ງການຕຽມພ້ອມໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັບເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ, ແລະມັນກ່ຽວເຖິງເສັ້ນທາງພາຍໃນຂອງເຂົາສັດທີ່ເປັນໂບຣເຕສແຕນ, ໃນຂະນະທີ່ໄລຍະແຫ່ງການຕຽມພ້ອມສຳລັບຕ່ຳນພຣະຄຣິດກ່ຽວເຖິງເສັ້ນທາງພາຍນອກຂອງເຂົາສັດທີ່ເປັນຮິໂບລິກັນ. ໄລຍະທີ່ສອງນັ້ນໃຫ້ພະຍານສອງປະການແກ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023, ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນນີ້. ໄລຍະໜຶ່ງກຳລັງເນັ້ນໜັກເຖິງພະຍານພາຍນອກ ແລະອີກໄລຍະໜຶ່ງເນັ້ນໜັກເຖິງພະຍານພາຍໃນຂອງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ.

ພັນທະກົດຂອງໂຢຮັນ, ໃນຖານະເປັນສຽງໜຶ່ງໃນຖົນທະນາດານຜູ້ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ໄດ້ຂະໜານກັນກັບພຣະລາຊະກຳນົດຂອງ Justinian ທີ່ໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຄົນແຫ່ງບາບ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງຄວາມຕາຍ. ວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023 ເປັນຄຳເຕືອນເຖິງສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດຖືກບັງຄັບໃຊ້, ດັ່ງທີ່ເຄີຍເປັນໃນປີ 538. ວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023 ຂະໜານກັບປີ 533 ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຕຽມການ ສຳລັບຄັ້ງທຳອິດທີ່ອຳນາດສັນຕະປາບາໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນປະທັບເທິງບັນລັງຂອງແຜ່ນດິນໄລກ. ນີ້ເປັນຄຳເຕືອນວ່າ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນນີ້, ດັ່ງໃນປີ 538, ສັນຕະປາບາຈະກາຍເປັນທັງຫົວໜ້າຂອງບັນດາຄຣິດຕະຈັກ, ແລະເປັນຜູ້ແກ້ໄຂພວກນອກຣົດອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ນີ້ຍັງເປັນຄຳເຕືອນຂອງສິ່ງຄາມອັນກຳລັງທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຂອງອິດສະລາມໃນວິບັດຄັ້ງທີສາມ.

ນີ້ແມ່ນຄຳເຕືອນທີ່ຊີ້ບອກເຖິງອິດສະລາມ (ຂ່າວສານຈາກທົດຕາເວັນອອກ), ແລະຄຳເຕືອນເຖິງການຟື້ນຟູອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາ (ຂ່າວສານຈາກທົດເໜືອ). ຄຳເຕືອນນັ້ນສອດຄ່ອງກັບພາລະກົດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຕຽມທາງໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ຜູ້ຊຶ້ງໃນເວລານັ້ນຈະເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ.

ສາມໄລຍະແຫ່ງການຕຽມພ້ອມ (ສາມສົບປີຂອງພຣະຄຣິດ ແລະອັນຕິຄຣິດ, ແລະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ) ກໍຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍຊ່ວງເວລາຈາກ 1776 ເຖິງ 1798 ເຊັ່ນກັນ. ການສົນສຸດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນ

ນໂລກມີຊ່ວງເວລາສະເພາະອັນໜຶ່ງທີ່ໜ້າການສັນສຸດຂອງມັນໃນຖານະເປັນອານາຈັກທີ່ກະແຫງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ ດັ່ງນັ້ນ

ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນຖານະເປັນອານາຈັກທີ່ກະແຫງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ ກໍຈຳເປັນຕ້ອງມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ໜ້າການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກນັ້ນ. ອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ ຍ່ອມສະແດງໃຫ້ເຫັນສະເໝີເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສົງໝົງ ຄວບຄູ່ກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໝົງ.

1776, 1789 ແລະ 1798 ເປັນຕົວແທນຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023, ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ. ຈາກ 1776 ຈົນເຖິງ 1798 ການຕຽມພ້ອມໃນຄຳພະຍາກອນສຳລັບການສະຖາປະນາອານາຈັກທີ່ກະແຫງຄຳພະຍາກອນໄດ້ສຳເລັດລົງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ 508, 533, ແລະ 538 ເປັນຕົວແທນຂອງການຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະຖາປະນາອານາຈັກທີ່ກະແຫງຄຳພະຍາກອນ. ພວກມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີລັກສະນະໃນຄຳພະຍາກອນດຽວກັນເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າອານາຈັກທີ່ກະແຫງຄຳພະຍາກອນຈະເປັນພາບລັກຂອງອານາຈັກທີ່ກະແຫງຄຳພະຍາກອນ.

ສາມສິບປີແຫ່ງການຕຽມພ້ອມຂອງພຣະຄຣິດທີ່ນຳໄປສູ່ພຣະບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ເພາະເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຍົກຍົນພັນທະສັນຍາເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ, ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນທີ່ພຣະບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງກຳລັງສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ. ໃນການສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງໃນເຈດີບີນີ, ພຣະອົງໄດ້ຫຼັງພຣະໄລຫົດຂອງພຣະອົງເພື່ອຍົກຍົນອານາຈັກນັ້ນ, ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ປະທານແບບຢ່າງໄວວ່າພຣະອົງຈະສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງເມື່ອໃດ. ອານາຈັກແຫ່ງສະຫງ່າລາສີນັ້ນ ຄືອານາຈັກໃນດານເຮອນບົດທິສອງ, ຊຶ່ງຖືກແທນໄວ້ວ່າເປັນຫນຶ່ງທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກພູໂດຍບໍ່ໄດ້ອາໄສມື. ຊິດເດີ White ໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ ອານາຈັກນັ້ນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງຝົນປາຍລະດູ, ແລະຝົນປາຍລະດູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

“ຝົນລະດູທຳອິດກຳລັງຈະມາເຖິງເຫຼົ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ລືສຸດ—ແລ້ວໃນເວລານັ້ນ ທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບມັນ ເຫມືອນດັ່ງແຕ່ກ່ອນ.”

“ເມື່ອທູດສະຫວັນທັງສີ່ປ້ອຍມື, ພຣະຄຣິດຈະສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຝົນຊ່ວງປາຍ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ກຳລັງເຮັດທຸກຢ່າງເທົ່າທີ່ຕົນສາມາດເຮັດໄດ້. ພຣະຄຣິດຈະຊົງຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາ. ທຸກຄົນສາມາດເປັນຜູ້ຊະນະໄດ້ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຜ່ານພຣະໄລຫົດຂອງພຣະເຢຊູ ສະຫວັນທັງປ້ອຍສິນໃຈໃນພາລະກິດນີ້. ບັນດາທູດສະຫວັນກໍສິນໃຈເຊັ່ນກັນ.” Spalding and Magan, 3.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ລົມທັງສີ່, ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີເປັນມ້າທີ່ກະແຫງຄຳພະຍາກອນ (ອິດສະລາມ), ໄດ້ຖືກປ້ອຍອອກ ແລະຕໍ່ມາຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້ໃນຂະນະທີ່ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າກຳລັງຖືກປະທັບຕາ. ປີ 1776, 1789 ແລະ 1798 ເປັນຕົວແທນໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ, ແລະວັນທີ່ທັງສາມນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການບັງຄັບໃຊ້ທາງກົດໝາຍທີ່ນຳໄປສູ່ການສະຖາປະນາອານາຈັກທີ່ກະແຫງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ. ວັນທີ່ທີສອງຄື 1789 ຊຶ່ງຖືກເຖິງລັດຖະທຳມະນູນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນຂ່າວສານທີ່ຊື່ອກວ່າລັດຖະທຳມະນູນວ່າເປັນອຳນາດສອງປະການທີ່ຈະມາເຖິງໃນປີ 1798, ເຊັ່ນດຽວກັບທີ 533 ເປັນການປະກາດເຖິງອຳນາດສອງປະການທີ່ຈະມາເຖິງໃນ 538, ແລະດັ່ງທີ່ໄຍຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາໄດ້ປະກາດເຖິງອຳນາດສອງປະການທີ່ຈະມາເຖິງໃນການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ.

ອຳນາດສອງປະການທີ່ປະກອບເປັນອຳນາດສອງຊັ້ນຂອງພຣະຄຣິດ ຄືແບບຢ່າງຂອງພຣະອົງທີ່ສຳແດງວ່າ ພາວະພຣະເຈົ້າທີ່ລວມເຂົ້າກັບພາວະມະນຸດບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ.

ອຳນາດສອງປະການທີ່ປະກອບເປັນອຳນາດສອງຊັ້ນຂອງປະລັກຕະໂນລະຄຣິດ ຄື ການຖືກຍົກຂຶ້ນຄອງບັນລັງຂອງມັນເປັນຫົວໜ້າແຫ່ງບັນດາຄຣິດສະຕະຈັນ, ແລະ ການຖືກຍົກຂຶ້ນຄອງບັນລັງຂອງມັນເປັນຜູ້ແກ້ໄຂພວກນອກຄຣິດ.

ອຳນາດສອງປະການທີ່ປະກອບເປັນອຳນາດສອງຊັ້ນຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ຄື ເຂົ້າສອງຂ້າງຂອງລັດທິສາທາລະນະນິຍົມ ແລະ ໂປຣແຕສແຕນຕິຊົມ.

“ແລະມັນມີເຂົ້າສອງອັນຄ້າຍຄືກັນກັນ. ເຂົ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັນນັ້ນບໍ່ມີຊື່ເຖິງຄວາມໝູ່, ຄວາມບໍ່ລືສຸດ, ແລະຄວາມອ່ອນໄຫວ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຢ່າງເໝາະສົມຂອງລັກສະນະແຫ່ງສະຫະລັດອາເມລິກາ ເມື່ອຖືກນຳສະເໜີແກ່ຜູ້ພະຍາກອນວ່າກຳລັງ ‘ຂຶ້ນມາ’ ໃນປີ 1798.

ໃນບັນດາຜູ້ລ່າເລີຍຄຣິດສະຕະຈັນທີ່ໄດ້ຫລົບໜີມາອາເມລິກາເປັນກຸ່ມທຳອິດ ແລະສະແຫວງຫາບ່ອນລີ້ໄພຈາກການກົດຂີ່ຂອງລາຊະອຳນາດ ແລະຄວາມບໍ່ອົດກັ້ນຂອງພວກປະໂລຫິດນັ້ນ ມີຫລາຍຄົນທີ່ຕັ້ງໃຈຈະສ້າງຕັ້ງລັດຖະບານເທິງຮາກຖານອັນກວ້າງຂວາງແຫ່ງເສລີພາບພົນລະເມືອງ ແລະເສລີພາບທາງສາສະໜາ. ທັດສະນະຂອງເຂົາໄດ້ຮັບການບັນຈຸໄວ້ໃນຄຳປະກາດເອກະລາດ, ຊຶ່ງປະກາດຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ ‘ມະນຸດທຸກຄົນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ’ ແລະໄດ້ຮັບການປະທານສົດອັນຖອນຖອຍບໍ່ໄດ້ໃນ ‘ຊີວິດ, ເສລີພາບ, ແລະການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ.’ ແລະລັດຖະທຳມະນູນຮັບປະກັນແກ່ປະຊາຊົນເຖິງສິດໃນການປົກຄອງຕົນເອງ, ໂດຍກຳນົດໃຫ້ຜູ້ແທນທີ່ຖືກເລືອກໂດຍຄະແນນສຽງຂອງປະຊາຊົນເປັນຜູ້ຕັ້ງແລະບໍລິຫານກົດໝາຍ. ເສລີພາບໃນຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາໄດ້ຮັບການປະທານເຊັ່ນກັນ, ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ້ທຸກຄົນນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຕາມຄຳຊຸກນຳຂອງຈິດສຳນຶກຂອງຕົນ. ລັດທິສາທາລະນະລັດ ແລະ ໂປຣແຕສແຕນຕິຊົມ ໄດ້ກ້າຍເປັນຫຼັກການພື້ນຖານຂອງຊາດ. ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຄັດລັບແຫ່ງອຳນາດ ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງມັນ. ບັນດາຜູ້ຖືກກົດຂີ່ ແລະຜູ້ຖືກຍ້າຍທີ່ອຣິດສະຕະຈັນໄດ້ຫັນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້ດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ ແລະຄວາມຫວັງ. ຫຼາຍລ້ານຄົນໄດ້ສະແຫວງຫາຝັ່ງຂອງມັນ, ແລະສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ຂຶ້ນສູ່ຖານະໜຶ່ງໃນບັນດາຊາດທີ່ຊົງອຳນາດທີ່ສຸດໃນໂລກ.” The Great Controversy, 441.

ປີ 1776, 1789 ແລະ 1798 ເປັນຕົວແທນຂອງສາມປະຫວັດສາດທີ່ເນັ້ນຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ອົງທິດິດນັ້ນ ແມ່ນມາຈາກເຈັດ. ປີ 1776 ເປັນຕົວແທນຂອງການປະກາດໃຊ້ຖະແຫຼງການເອກະລາດ ແລະປະຫວັດສາດຂອງສະພາຄອນຕິເນັນທັນ ຄົງທິໜຶ່ງ ແລະຄົງທິສອງ. ປີ 1789 ເປັນຕົວແທນຂອງການປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະປະຫວັດຂອງຂັບຍັດແຫ່ງສະຫະພັນ. ປີ 1798 ເປັນຕົວແທນຂອງການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍຄົນຕ່າງດ້ວຍ ແລະກົດໝາຍຍຸຍົງ, ແລະເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ໃນຖານະອານາຈັກທີ່ກົດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

ສະພາທະວີບຄົງທິອິດເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1774 ແລະເປັນສະຖາບັນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນປະຫວັດສາດຍຸກຕົ້ນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ໂດຍເຮັດໜ້າທີ່ເປັນອົງການປົກຄອງໃນລະຫວ່າງສົງຄາມປະຕິວັດອາເມລິກາ.

ສະພາທະວີບທັງຫຼາຍຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຄືສະພາຄົງທິອິດ ແລະ ສະພາຄົງທິສຸດທ້າຍ. ສະພາທະວີບຄົງທິອິດມີປະທານສອງຄົນ ແລະໄດ້ປະຊຸມຢູ່ນະຄອນຟິລາເດລເຟຍ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 5 ກັນຍາ ຫາ 26 ຕຸລາ 1774. Peyton Randolph ເປັນປະທານຄົນທຳອິດຂອງການປະຊຸມ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 5 ກັນຍາ ຫາ 22 ຕຸລາ, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນ Henry Middleton ໄດ້ເປັນປະທານໃນຫ້ວັນຕໍ່ມາ ຈົນເຖິງວັນທີ 26 ຕຸລາ 1774.

ສະພາ Continental ຄົງທິສອງ ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ຕັ້ງແຕ່ປີ 1775 ຈົນເຖິງປີ 1781. ສະພາ Continental ຄົງທິສອງ ມີປະທານທັງໝົດຫົກຄົນຕະຫຼອດໄລຍະທີ່ດຳລົງຢູ່. Peyton Randolph

ໄດ້ບະທັບໜ້າທິດປັນປະທານຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 10 ພຶດສະພາ 1775 ຈົນເຖິງວັນທີ 24 ພຶດສະພາ 1775. ລາວເປັນປະທານຄົນທຳອິດຂອງທັງສະພາ Continental ຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ສະພາ Continental ຄັ້ງທີສອງດ້ວຍ. ຕະຫຼອດປະຫວັດຂອງສະພາ Continental ຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຄັ້ງທີສອງ ມີປະທານລວມທັງໝົດແປດຄົນ.

ປະທານຄົນທີສອງຂອງສະພາ Continental Congress ຄັ້ງທີສອງ ແມ່ນ John Hancock, ແລະ Hancock ໄດ້ຮັດໜ້າທິດປັນປະທານຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 24 ພຶດສະພາ 1775 ຈົນເຖິງວັນທີ 31 ຕຸລາ 1777. Henry Laurens ໄດ້ຮັດໜ້າທິດປັນປະທານຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 1 ພະຈິກ 1777 ຈົນເຖິງວັນທີ 9 ທັນວາ 1778. John Jay ໄດ້ຮັດໜ້າທິດປັນປະທານຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 10 ທັນວາ 1778 ຈົນເຖິງວັນທີ 28 ກັນຍາ 1779. Samuel Huntington ໄດ້ຮັດໜ້າທິດປັນປະທານຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 28 ກັນຍາ 1779 ຈົນເຖິງວັນທີ 9 ກໍລະກົດ 1781. Thomas McKean ໄດ້ຮັດໜ້າທິດປັນປະທານຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 10 ກໍລະກົດ 1781 ຈົນເຖິງວັນທີ 4 ພະຈິກ 1781.

ເພດັນ ແຮມດອລຟ ເປັນປະທານຄົນທຳອິດຂອງທັງສະພາຄອນຕິເນນຕອນຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຄັ້ງທີສອງ. ສິ່ງນີ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນລະຫວ່າງສອງຊ່ວງເວລາຂອງສະພາຄອນຕິເນນຕອນນັ້ນ ມີປະທານຢູ່ແປດອາລະ, ແຕ່ປະທານຜູ້ທີ່ເປັນຄົນທຳອິດຂອງແຕ່ລະໜຶ່ງໃນສອງຊ່ວງນັ້ນແມ່ນບຸກຄົນດຽວກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າມີອາລະປະທານແປດອາລະ ແຕ່ຈິງແລ້ວກໍມີປະທານພຽງເຈັດຄົນເທົ່ານັ້ນ. ປະທານຄົນທຳອິດແມ່ນໜຶ່ງໃນເຈັດຄົນຜູ້ທີ່ເປັນປະທານ, ແຕ່ເນື່ອງຈາກແຮມດອລຟໄດ້ຮັດໜ້າທິດປັນປະທານສອງຄັ້ງໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄົນທີ່ແປດ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຈຳນວນເຈັດຄົນນັ້ນດ້ວຍ.

ໃນປະຫວັດຂອງສະພາຄອນຕິເນນຕອນ ສົງຄາມປະຕິວັດໄດ້ຖືກບໍລິຫານໂດຍສະພານັ້ນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ George Washington ຈຶ່ງບໍ່ເຄີຍເປັນປະທານາທິບໍດີໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ເພາະທ່ານໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນຜູ້ບັນຊາການສູງສຸດຄົນທຳອິດເຫຼົ່າກອງທັບ.

ໂດຍເປັນປະທານຄົນທຳອິດຂອງທັງສອງຊ່ວງເວລາ Randolph ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພະຍານສອງຄົນ ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງເຖິງປະທານຕົວຈິງຄົນທຳອິດ ຄື George Washington. Washington ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Randolph ແລະເພາະສະນັ້ນ Randolph, ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງ Washington, ຈຶ່ງສຶກສາທັງລັກສະນະພະຍາກອນຂອງ Randolph ຜູ້ເປັນປະທານຄົນທຳອິດ, ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນກໍສືບວ່າ Randolph ເປັນຄົນທີ່ແປດ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນເຈັດ. ດັ່ງນັ້ນ George Washington, ໃນຖານະເປັນປະທານຄົນທຳອິດ ແລະເປັນ Commander in Chief ຄົນທຳອິດ, ຕາມຄຳພະຍາກອນແລ້ວກໍເປັນຄົນທີ່ແປດເຊັ່ນກັນ, ແລະເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນເຈັດ.

ພຣະເຢຊູຊົງນຳຈຸດເລີ່ມຕົ້ນມາອຸປະມາເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສິ່ງໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ປະທານາທິບໍດີ ແລະ ຜູ້ບັນຊາການສູງສຸດຄົນສຸດທ້າຍ ຈະເປັນອົງທີ່ແປດ ຄືອົງທີ່ອອກມາຈາກເຈັດ. ຂໍ້ເທັດຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ໃນປະຫວັດຂອງສະພາ Continental ຄັ້ງທີໜຶ່ງ ແລະ ຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນທີຂອງ waymark ທຳອິດ ຄື 1776, ແລະ ການປະກາດເສຍແຜ່ຖະແຫຼງການເອກະລາດ.

ໝາຍຫຼັກຂອງປີ 1776 ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແລະ Patriot Act ຊຶ່ງໃນເຫດການນັ້ນ ເອກະລາດຂອງອາເມຣິກາໄດ້ຖືກນຳໄປຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງກົດໝາຍໂຮມັນ ແລະບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍອັງກິດອີກຕໍ່ໄປ. ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ທີ່ຕາມທາງໄວ້ສຳລັບສັນຕະປາປາໃຫ້ກັບຄືນມາຮັບບັນລັງຂອງໂລກອີກຄັ້ງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ 1776, ຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຈາກການສົນສຸດຂອງ Second Continental Congress ໃນປີ 1781 ເຖິງປີ 1789, ຊຶ່ງເປັນວັນທີ່ຖືວ່າເປັນ waymark ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະກາດໃຊ້ Constitution. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນກໍມີປະທານາທິບໍດີແປດຄົນເຊັ່ນກັນ. ປະຫວັດສາດຂອງປີ 1781 ຫາ 1789 ແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງ Articles of Confederation. Articles of Confederation ເປັນຕົວແທນຂອງ Constitution ສະບັບທຳອິດ, ແຕ່ຄວາມອ່ອນແອຂອງ Articles of Confederation ໄດ້ນຳໄປສູ່ການຖືກແທນທີ່ຂອງມັນ ແລະ ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ Constitution ໃນປີ 1789.

ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ

ປະທານທັງແປດຄົນປະກອບດ້ວຍປະທານເຈັດຄົນທີ່ໄດ້ເປັນປະທານໃນປະຫວັດຂອງສະພາ Continental Congresses ແລະ ອີກໜຶ່ງຄົນຜູ້ຊຶ້ງເປັນປະທານດ້ວຍໃນຊ່ວງພະຍາກອນທຳອິດນັ້ນ. John Hancock ໄດ້ຮັບໃຊ້ທັງໃນສະພາ Continental Congress ຄັ້ງທີສອງ ແລະ ອີກທັງໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Articles of Confederation. ໃນລະດັບພະຍາກອນ ມີພຽງແຕ່ເຈັດຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນປະທານໃນລະຫວ່າງສອງສະພາ Continental Congresses; ດັ່ງນັ້ນ ໃນແງ່ພະຍາກອນ John Hancock ຈຶ່ງເປັນໜຶ່ງໃນປະທານແປດຄົນໃນຊ່ວງເວລາຂອງ Articles of Confederation, ແຕ່ລາວກໍເປັນໜຶ່ງໃນເຈັດຄົນຈາກຊ່ວງເວລາກ່ອນໜ້ານັ້ນດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງເປັນຄົນທີ່ແປດ ຜູ້ຊຶ້ງມາຈາກທັງເຈັດຄົນ.

ໄລຍະເວລາພະຍາກອນທີ່ສອງ ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍປີ 1789 ກໍມີປະທານາທິບໍດີຜູ້ໜຶ່ງ (Hancock) ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຄົນທີ່ແປດ ແຕ່ກໍຢູ່ໃນຈຳນວນເຈັດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ Payton Randolph ໃນໄລຍະເວລາພະຍາກອນຄັ້ງທຳອິດ ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍປີ 1776. ປີ 1789 ສອດຄ່ອງກັບ ແລະ ເປັນຕົວແທນຂອງການພິຈາລະນາຄະດີ Pelosi ໃນວັນທີ 6 ມັງກອນ 2021.

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຍາມເຝົ້າທຶສັດຊື່ຢູ່ເທິງກຳແພງແຫ່ງຊີໂອນ ເພື່ອຮ້ອງປະກາດດ້ວຍສຽງດັງ ແລະບໍ່ຍັບຍັງ, ເພື່ອຍົກສຽງຂຶ້ນເໝືອນສຽງແກ, ແລະສຳແດງແກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເຖິງການລະເມີດຂອງເຂົາ ແລະແກເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບເຖິງບາບທັງຫຼາຍຂອງເຂົາ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ສັດຕູແຫ່ງຄວາມຈິງພະຍາຍາມຢ່າງແນ່ນອນຕໍ່ວັນຊະບາໂຕແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່. ໂດຍວິທີນີ້ ມັນມີເຈດຈຳນົງທີ່ຈະປຸກເຮົາຄວາມສົນໃຈຢ່າງແນ່ນອນໃນຄຳຖາມນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນບົດທົດສອບສຳລັບວັນສຸດທ້າຍ. ສິ່ງນີ້ຈະເປີດທາງໃຫ້ຂ້າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຖືກປະກາດດ້ວຍລົດອຳນາດ.”

“ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເຊື່ອຄວາມຈິງ ນຶ່ງງຽບຢູ່ໃນເວລານີ້. ບໍ່ຄວນມີຜູ້ໃດປະມາດໃນເວລານີ້; ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນວົງວອນຄຳອະທິຖານຂອງຕົນຕໍ່ໜ້າພະທີ່ນັ້ງແຫ່ງພຣະຄຸນ ໂດຍຍຶດໝັ້ນໃນພຣະສັນຍາທີ່ວ່າ, ‘ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ ເຮົາຈະກະທຳສິ່ງນັ້ນ’ (John 14:13). ເວລານີ້ເປັນເວລາອັນແຕ້ມໄປດ້ວຍອັນຕະລາຍ. ຖ້າແຜ່ນດິນນີ້ຊຶ່ງໂອ້ອວດເຖິງເສລີພາບຂອງຕົນ ກຳລັງຕຽມຈະສະຫລະຫຼັກການທຸກປະການທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບໃນລັດຖະທຳມະນູນຂອງນາງ ໂດຍອອກຂ້າງນິດເພື່ອກົດຂີ່ເສລີພາບທາງສາສະໜາ ແລະເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ອົມຮັບຄວາມເທັດ ແລະຄວາມຫລອກລວງຂອງສັນຕະປາປາ, ແລ້ວປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງຖວາຍຄຳອະທິຖານຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຕ້ອງຜັ່ງສຸດ. ມີການໝູນໃຈຢ່າງບໍ່ລົບລຽນຢູ່ໃນພຣະສັນຍາທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າ ສຳລັບຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະອົງ. ພາບຄາດໝາຍທີ່ວ່າອາດຈະຖືກນຳເຂົ້າໄປສູ່ອັນຕະລາຍ ແລະຄວາມທຸກລຳບາກສ່ວນຕົວ ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ທຳຖອຍໃຈ ແຕ່ຄວນປຸກເລົ່າກຳລັງ ແລະຄວາມຫວັງຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະເວລາແຫ່ງອັນຕະລາຍຂອງພວກເຂົາ ກໍແມ່ນລະດູການທີ່ພຣະເຈົ້າຈະປະທານການສຳແດງລົດອຳນາດຂອງພຣະອົງຢ່າງແຈ້ງຊັດຢັ້ງຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາ.”

“ພວກເຮົາບໍ່ຄວນນັ່ງຄອຍຢ່າງສະຫງົບສະງົບຕໍ່ການກົດຂີ່ແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ແລະພ້ອມໄວ້
ໂດຍບໍ່ເຮັດສົງໃດເລີຍເພື່ອຂັດຂວາງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ.
ຂໍໃຫ້ສັງຄົມຮ່ວມກັນຂອງພວກເຮົາຖືກສົ່ງຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ. ຈົ່ງອະທິຖານແລະເຮັດວຽກ,
ແລະເຮັດວຽກແລະອະທິຖານ. ແຕ່ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດກະທຳຢ່າງຜະລິຜະລາມ.
ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍຕ້ອງອ່ານໂຍນແລະຖອມຕົວໃນໃຈ.
ທ່ານຕ້ອງບໍ່ນຳຄຳກ່າວຫາອັນຮຸນແຮງມາກ່າວຕໍ່ຜູ້ໃດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນບຸກຄົນຫຼືຄົນຕະຈັກ.
ຈົ່ງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະປະຕິບັດຕໍ່ຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ກະທຳ.
ບາງຄັ້ງຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າຖອຍຄຳທີ່ເຂັ້ມງວດ; ແຕ່ຈົ່ງແນໃຈວ່າ
ພຣະວິນຍານບໍ່ລັອກຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງທ່ານກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເວົ້າຄວາມຈິງອັນແຈ້ງຊັດນັ້ນ;
ແລ້ວຈົ່ງໃຫ້ຄວາມຈິງນັ້ນຕັດທາງຂອງມັນເອງ. ທ່ານບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະເຮັດການຕັດ.” Selected Messages,
book 2, 370.

ໝາຍຫຼັກອັນທີສອງໃນໄລຍະແຫ່ງການຕຽມພ້ອມທາງຄຳພະຍາກອນ
ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລັດຖະທຳມະນູນ ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ລັດຖະທຳມະນູນນັ້ນຈະຖືກຄວາມລົງໃນໝາຍຫຼັກຖັດໄປ.
ໝາຍຫຼັກອັນທີສອງນັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບໂດຍໂຍຣັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະຍັງໂດຍພຣະບັນຍັດຂອງ
Justinian ອີກດ້ວຍ, ຊົງທັງສອງໄດ້ລະບຸ
ແລະນຳສະເໜີຄຳເຕືອນທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການມາເຖິງຂອງເຫດການສຸດທ້າຍທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນໄລຍະນັ້ນ.
ສຳລັບໂຍຣັນ ມັນແມ່ນການຮັບອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຍື່ນຢັນພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດຂອງພຣະອົງດ້ວຍໂລຫິດອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ, ແລະສຳລັບ
Justinian ມັນແມ່ນການຮັບອຳນາດຂອງບໍລະບົກຕໍ່ພຣະຄຣິດ,
ຜູ້ຊົງຈະຮັບຮອງພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງຕົນດ້ວຍເລືອດຂອງບັນດາມະນຸດສະກຸນຂໍ້.

ລັດຖະທຳມະນູນໃນປີ 1789 ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການຮັບອຳນາດຂອງສອງເຂົ້າຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະໃນການກະທຳນັ້ນເອງ, ປີ 1789
ກໍໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການທຳລາຍໃນໂງ່ນຂອງສອງເຂົ້າແຫ່ງອຳນາດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ,
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Alien and Sedition Acts ໃນປີ 1798.
ເມື່ອພະຍານສອງຄົນຖືກສົ່ງຫານຢູ່ຕາມຖະໜົນໃນປີ 2020, ພວກເຂົາໄດ້ຊີ້ບອກ
ແລະເຕືອນເຖິງການໂຈມຕີຢ່າງຕ່ຳເລື້ອຍຕໍ່ລັດຖະທຳມະນູນ ຊົງຖືກເປັນສັນຍະລັກໂດຍການພິຈາລະນາ Pelosi
ໃນວັນທີ 6 ມັງກອນ 2021.

ວັນທີ 6 ມັງກອນ 2021
ແມ່ນຄຳເຕືອນກ່ຽວກັບການມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາທິກິດໝາຍວັນອາທິດຊົງຈະມາໃນໂງ່ນນີ້,
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍພຣະລາຊະກຳນົດຂອງ Justinian ໃນປີ 533. ວັນທີ 6 ມັງກອນ 2021 ແລະປີ
533 ທັງສອງລ້ວນເປັນຄຳເຕືອນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນນີ້,
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍກົດໝາຍວັນອາທິດໃນປີ 538 ທີ່ສະເພາ Orleans, ແລະໂດຍ Alien and
Sedition Acts ໃນປີ 1798, ຊົງໄດ້ເປັນແບບໄວ້ເຖິງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ເວົ້າດັ່ງມັງກອນໃນຍາມກົດ
ໝາຍວັນອາທິດຊົງຈະມາໃນໂງ່ນນີ້.

ເມື່ອມີກົດໝາຍວັນອາທິດ ບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງສັນຕະປາປາຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫ້າຍ ແລະ
ຫົວທີ່ແປດໃນພຣະນິມິດບົດທີ່ສືບເຈັດ ຊົງເປັນຫົວໜຶ່ງໃນເຈັດຫົວນັ້ນ ຈະຖືກຊຸບຊີວິດຄືນມາ. ກົດໝາຍ Alien
and Sedition Acts ຂອງປີ 1798 ເປັນຕົວແທນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ເວົ້າດັ່ງມັງກອນ
ເມື່ອມັນບໍ່ພຽງແຕ່ບັງຄັບໃຫ້ນັ້ນມັດສະການດວງອາທິດເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນຍັງບັງຄັບໂລກທັງໝົດໃຫ້ຍອມຮັບອຳນາດຂອງສັດຮ້າຍຈາກທະເລໃນພຣະນິມິດບົດທີ່ສືບສາມ
ໃນຖານະເປັນຫົວທີ່ແປດຊົງເປັນຫົວໜຶ່ງໃນເຈັດຫົວ. ດັ່ງນັ້ນ

ໃນແຕ່ລະໄລຍະທັງສາມທຶກິກເປັນຕົວແທນຢູ່ພາຍໃນໄລຍະແຫ່ງການຕຽມພ້ອມໂດຍ 1776, 1789 ແລະ 1798 ບົດສະນາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບຫົວທິດເປດ ຊຶ່ງເປັນຂອງເຈັດຫົວ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນຄຳພະຍາກອນ.

ໝູດໝາຍສອງປະການທຳອິດ (1776 ແລະ 1789), ຊຶ່ງລະບຸເຖິງບົດສະໜານນີ້, ກ່າວເຖິງຄຳທາຍທຶກຳລັງສຳເລັດລົງພາຍໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ໝູດໝາຍປະການທີສາມລະບຸເຖິງບົດສະໜາທຶກຳລັງສຳເລັດລົງສຳລັບອຳນາດສັນຕະປາປາ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ໂດຍກ່າວແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ.”

ໃນທຶນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງເຖິງຮູບແບບໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານ ທີ່ອຳນາດນັບຕົວຕົງຢູ່ກັບປະຊາຊົນ ອັນເປັນຫຼັກຖານທີ່ໂດດເດັ່ນຢ່າງຍິ່ງວ່າ ສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນຊາດທີ່ຖືກຊີ້ໃນຄຳພະຍາກອນ.

“ແຕ່ ‘ຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ’ ແມ່ນຫຍັງ? ແລະມັນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນແນວໃດ?”

ຮູບຈຳລອງນັ້ນຖືກສ້າງໂດຍສັດຮ້າຍທີ່ມີສອງເຂົ້າ, ແລະເປັນຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ. ມັນຍັງຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ວ່າຮູບຈຳລອງນັ້ນເປັນແຊ້ມໃດ ແລະຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນແນວໃດ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາລັກສະນະຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນເອງ—ຄື ລະບົບສັນຕະປາປາ.”

“ເມື່ອຄຣິດຈັກໃນຍຸກທຳອິດໄດ້ເກີດຄວາມເສື່ອມຊາມໂດຍການຫັນໜ້າຈາກຄວາມຮຽບຽວຂອງຂ່າວປະເສີດ ແລະຍອມຮັບພິທີກຳແລະຂະບວນປະເພນີຂອງຄົນນອກສາສະໜາ, ນາງກໍໄດ້ຮຸນເຮືອພຣະວິນຍານແລະຮີດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະເພື່ອຈະຄວບຄຸມຈົດສຳນຶກຂອງປະຊາຊົນ, ນາງຈຶ່ງໄດ້ສະແຫວງຫາການສະໜັບສະໜູນຈາກອຳນາດຜ່າຍໂລກ. ຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນກໍຄືລະບົບສັນຕະປາປາ, ຄຣິດຈັກໜຶ່ງທີ່ຄວບຄຸມອຳນາດຂອງລັດ ແລະນຳໃຊ້ອຳນາດນັ້ນເພື່ອສົ່ງເສີມຈຸດປະສົງຂອງນາງເອງ, ໂດຍສະເພາະເພື່ອລົງໂທດ ‘ຄວາມເຊື່ອຜິດ.’

ເພື່ອໃຫ້ສະຫະລັດອາເມລິກາສາມາດສ້າງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍໄດ້, ອຳນາດຜ່າຍສາສະໜາຈະຕ້ອງຄວບຄຸມລັດຖະບານຜ່າຍພົນລະເຮືອນໃນລະດັບທີ່ອຳນາດຂອງລັດຈະຖືກຄຣິດຈັກນຳໄປໃຊ້ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງນາງເອງດ້ວຍ.”

“ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຄຣິດສະຕະຈັກໄດ້ຮັບອຳນາດຜ່າຍໂລກ,

ນາງກໍໄດ້ນຳໃຊ້ອຳນາດນັ້ນເພື່ອລົງໂທດຜູ້ທີ່ຕ້ານຕ່າງຈາກຄຳສອນຂອງນາງ.

ຄຣິດສະຕະຈັກໂປຣແຕສແຕນທີ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມຮອຍຂອງໂຮມໂດຍການສ້າງພັນທະມົດກັບອຳນາດຂອງໂລກ ກໍໄດ້ສະແດງຄວາມປາຖະໜາຄ້າຍຄືກັນໃນການຈຳກັດເສລີພາບແຫ່ງມະນຸດທຳ.

ຕົວຢ່າງໜຶ່ງຂອງສົງຄົມປົກຄອງໃນການຂົ່ມເຫັງອັນຍາວນານຕໍ່ຜູ້ຄັດຄ້ານໂດຍຄຣິດສະຕະຈັກແຫ່ງອັງກິດ.

ໃນລະຫວ່າງສັດຕະວັດທີສິບຫົກແລະສິບເຈັດ,

ສັນຍາບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບຕາມຫຼາຍພັນຄົນຖືກບັງຄັບໃຫ້ໜີອອກຈາກຄຣິດສະຕະຈັກຂອງຕົນ,

ແລະຫຼາຍຄົນ, ທັງບັນດາສົດຍາພົບານແລະປະຊາຊົນ, ໄດ້ຖືກປັບໃໝ, ຈຳຄຸກ, ທຸລະມານ,

ແລະຖືກປະທານເປັນພະຍານ.”

“ມັນແມ່ນການຫັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ນຳພາຄຣິດສະຕະຈັກໃນຍຸກຕົ້ນໃຫ້ໄປສະແຫວງຫາການອຸປະຖຳຈາກລັດຖະບານຜ່າຍບ້ານເມືອງ,

ແລະສົ່ງໃຫ້ໄດ້ບໍ່ທາງໄວ້ສຳລັບການພັດທະນາຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ—ສັດຮ້າຍ. ໂປໂລໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ‘ຈະ’

ມີ’ການຫລົງໄປກ່ອນ, ... ແລະຄົນແຫ່ງບາບນັ້ນຈະຖືກເຜີຍອອກ.’ 2 ເທຊະໂລນິກ 2:3. ສະນັ້ນ

ການຫັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອໃນຄຣິດສະຕະຈັກຈະບໍ່ທາງໄວ້ສຳລັບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ.”

ພຣະຄຳພີປະກາດວ່າ ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະມີສະພາບແຕ່ງຄວາມຕົກຕ່ຳທາງສາສະໜາຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ເກີດໃນສັດຕະວັດທຳອິດໆ. "ໃນວັນສຸດທ້າຍ
ເວລາອັນຕະລາຍຈະມາເຖິງ. ເພາະມະນຸດຈະຮັກຕົນເອງ, ຮັກເງິນຄຳ, ໂອ້ອວດ, ຈອງຫອງ,
ກ່າວຫຍາບຊ້ຳຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ເຊື່ອຟັງບົດາມານດາ, ບໍ່ຮູ້ຄຸນ, ບໍ່ບໍຣິສຸດ,
ບາດສະຈາກຄວາມຮັກຕາມທຳມະຊາດ, ຜິດສັນຍາ, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສົ, ບໍ່ອາດຄວບຄຸມຕົນ, ດຮ້າຍ, ຊັງຄົນດີ,
ທໍລະຍົດ, ຫຸນຫັນພາລະນາ, ຈອງຫອງສູງໃຈ, ຮັກຄວາມເພດີເພີນຫຼາຍກວ່າຮັກພຣະເຈົ້າ;
ມີຮູບແບບແຕ່ງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ປະຕິເສດລົດເດດຂອງມັນ." 2 ຕີມໂທຢວ 3:1–5. "ບັດນີ້
ພຣະວິນຍານກ່າວຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ໃນກາຍຫຼັງຈະມີບາງຄົນຫັນອອກຈາກຄວາມເຊື່ອ
ໂດຍໃສໃຈຕໍ່ວິນຍານຫຼອກລວງ ແລະຄຳສອນຂອງຜີມານ." 1 ຕີມໂທຢວ 4:1. ຊາຕານຈະກະທຳການ
"ດ້ວຍອຳນາດທັງສິ້ນ ແລະໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັດສະຈັນອັນເທັດ,
ພ້ອມກັບການຫຼອກລວງທຸກຢ່າງຂອງຄວາມອະທຳ." ແລະບັນດາຜູ້ທີ່
"ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ" ຈະຖືກປະໃຫຍ່ອມຮັບ
"ຄວາມຫຼົງຜິດອັນແຮງກ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອຄຳຕົວະ." 2 ເທຊະໂລນກີ 2:9–11.
ເມື່ອສະພາບແຕ່ງຄວາມອະທຳນີ້ເປັນລະດັບແລ້ວ
ຜົນທີ່ຕາມມາຢ່າງດຽວກັນກໍຈະເກີດຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງໃນສັດຕະວັດທຳອິດໆ." The Great Controversy,
443, 444.